

teczka zawiera**I. opis do projektu zagospodarowania terenu**

załączniki:

1. współrzędne geodezyjne alejek .
2. współrzędne geodezyjne ogrodzenia projektowanego
3. plan sytuacyjny do współrzędnych ogrodzenia
- 4 . pismo Łódzkiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków

5. analiza historycznego układu przestrzennego parku
- 6 plan parku wykonany przez ogrodnika Leona Grabowskiego 1901 rok
7. ławka parkowa z oparciem – przykład
- 8 ławka „młodzieżowa” do lokalizacji na terenie siłowni – przykład
9. wyposażenie „siłowni” – przykład
10. wybrana oprawa oświetleniowa
11. zaświadczenie Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków

II. część graficzna

rys. Nr 1 plan zagospodarowania, skala 1 : 500

rys. Nr 2 j. w. skala 1 : 250

OPIS DO PROJEKTU ZAGOSPODAROWANIA TERENU

1. Przedmiot inwestycji

Przedmiotem inwestycji jest zagospodarowanie terenu działki zlokalizowanej przy ulicy Wierzbowej 41/43, o numerze ewidencyjnym 228 / 8, obręb S – 02. Działka ta stanowi część parku imienia Stanisława Staszica, wpisanego do rejestru zabytków nieruchomych województwa łódzkiego, na mocy decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 29. 12. 1992, L. dz. PSOZ – 5347 / 12 / 92, numer rejestru A / 328.

Teren wyżej wymienionej działki od początku istnienia parku stanowił zaplecze ogrodnicze dla potrzeb utrzymania zieleni miejskiej, gdzie znajdowały się budynki przeznaczone do produkcji oraz budynki socjalne i gospodarcze. Naniesienia budowlane, nie przedstawiające wartości architektonicznych, zostały za zgodą Łódzkiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków rozebrane. Jednocześnie ze zgodą na rozbiórkę obiektów budowlanych Konserwator nałożył obowiązek na Urząd Miasta Łodzi, Wydział Ochrony Środowiska i Rolnictwa zagospodarowania działki zgodnie z wcześniejszą deklaracją – jako zieleni parkowej z zachowaniem istniejącej zieleni wysokiej. Pismo Łódzkiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków przedstawia się w załączeniu.

Powierzchnia działki włączonej do parku: **2. 464 m².**

Powierzchnia zagospodarowanego terenu wraz z obrzeżami: 3. 012 m²

2. Istniejące zagospodarowanie terenu

Na terenie działki znajduje się 11 sztuk drzew stanowiących starodrzew parkowy, które zostają zachowane w całości.

Z infrastruktury technicznej zachowano jedynie 2 latarnie parkowe posiadające zasilanie jak pozostałe latarnie parkowe. Przewiduje się adaptację latarni z wymianą części oświetleniowych na nowe.

Istniejące ogrodzenie od strony południowej, w bardzo różnym stanie technicznym oraz bardzo zróżnicowane plastycznie przewiduje się do generalnego remontu polegającego na ujednoliceniu wyglądu. Przebudowa południowego ogrodzenia będzie wykonana w uzgodnieniu z właścicielami posesji przylegających, co wstępnie nastąpiło w procesie projektowym.

Część istniejącego ogrodzenia z elementów betonowych będzie rozebrana w części, która zostanie zastąpiona projektowanym ogrodzeniem parkowym.

3. Analiza historycznego układu przestrzennego

Park imienia Stanisława Staszica jest czwartym w kolejności parkiem miejskim w Łodzi. Oficjalną datą otwarcia był rok **1902**. Budowę rozpoczęto w roku 1899 wg projektu starszego ogrodnika miejskiego, Leona Grabowskiego.

W latach 1930 – 1931 Stefan Rogowicz, już wówczas Naczelnik Plantacji Miejskich, przebudowuje nieznacznie park. Jednocześnie dokonuje analizy jego kompozycji. Píše m. in.:

„...ogród ten, o typie pejzażowym, rozplanowany umiejętnie...pomimo stosunkowo małego terenu, pejzażowe rozplanowanie ogrodu tego rozwiązane zostało na ogół

pomysłowo, co uwidacznia się zwłaszcza w odpowiednim ugrupowaniu zadrzewień ogrodu, stwarzających piękne perspektywy wewnętrzne.”

Na terenie tego małego parku (niecałe 4 ha) trzykrotnie urządzano wielkie ekspozycje – co nie pozostało bez wpływu na jego urządzenie i wyposażenie. W **1912** roku odbyła się tutaj Wystawa Rzemieślniczo-Przemysłowa po której pozostał Pomnik Pracy (robotnik – symbol Łodzi przemysłowej) oraz muszla koncertowa przerobiona w roku 1923 na teatr letni (obecnie na tym miejscu plac zabaw dla dzieci) W **1936** roku odbyły się: Wystawa Rzemieślnicza i Targi zorganizowane przez Izbę Rzemieślniczą oraz Wojewódzka Wystawa Ogrodnicza zorganizowana przez Związek Ogrodniczy.

W roku **1918**, po odzyskaniu niepodległości nadano parkowi imię Stanisława Staszica - oraz umieszczono popiersie Stanisława Staszica ufundowane przez Stowarzyszenie Techników.

W celu analizy układu historycznego – nieznacznie tylko zmienionego od początków parku – wyodrębniono główne osie kompozycyjne, liczne jak dla tak małego założenia.

- **Oś południe – północ**, biegnąca od ulicy Narutowicza, jest najkrótsza, lecz dobitnie podkreślona pomnikiem Stanisława Staszica pod koniec lat siedemdziesiątych, który zastąpił Pomnik Robotnika z 1912 roku oraz owalny kwietnik z lat powojennych z socrealistyczną rzeźbą „Tańcząca para”;
- **Oś północ - południe**, najlepiej zaznaczona w przeszłości i najdłuższa – prowadzi od ulicy Jaracza. Zakończona była rzeźbą popiersiem Stanisława Staszica, obecnie zagubiona na polu oznaczonym Nr VIII, gdzie obecnie rośnie prostokąt krzewów , różnych gatunków i odmian, o różnej wysokości;
- **Oś wschód-zachód**, prowadzona od ulicy Wierzbowej, aktualnie najmniej czytelna na terenie obecnego placu zabaw zlokalizowanego na miejscu muszli koncertowej i teatru letniego.

Obok osi kompozycyjnych istotnym elementem układu przestrzennego jest trójrzędowa aleja z lipy krymskiej umieszczona na północy, równolegle do ulicy Jaracza.

Należy zaznaczyć, że mimo wagi tego elementu kompozycyjnego – projektant nie zamierzał zlokalizować analogicznego na południu parku – brak śladów takiego rozplanowania oraz brak wolnego terenu na to wskazują.

Wnioski płynące z powyższej analizy które mogą być wskazówką do wyboru sposobu zagospodarowania terenu po zapleczu ogrodniczym:

Park urządzono w sposób naturalny, pejzażowy, podlegający jednak pewnym rygorom planistycznym, co Rogowicz określił jako *perspektywy wewnętrzne*. Są to odrębne wnętrza parkowe, skomunikowane z innymi wnętrzami i całością założenia.

Taki też sposób zagospodarowania przewidziano w niniejszym opracowaniu.

4. Projektowane zagospodarowanie działki

Projektowane zagospodarowanie działki będzie polegało na budowie ogrodzenia parkowego , remoncie istniejącego ogrodzenia w granicy działki ,budowie alejek parkowych , ustawieniu ławek i elementów siłowni plenerowej , urządzeniu zieleni . Zaprojektowano ogrodzenie od strony ulicy Wierzbowej z cegły klinkierowej. Ogrodzenie to miało być z założenia identyczne z już istniejącym ogrodzeniem parkowym. Jednak z uwagi na zaprzestanie produkcji kształtek użytych w istniejącym ogrodzeniu – zaprojektowano możliwie najbardziej zbliżone. Do budowy ogrodzenia planuje się wykorzystać asortyment cegieł i kształtek klinkierowych produkowanych przez łódzką firmę LODE – której dystrybutorem jest min. przedsiębiorstwo Cetech . Kształtki będące w ofercie tej firmy są najbardziej urozmaicone i najbardziej nawiązują do historycznej formy ogrodzenia .

Wysokość projektowanego ogrodzenia: 116 cm , słup kończący odcinek południowy 213 cm

Zaprojektowano remont ścian pozostałych po wyburzeniu budynków oraz ogrodzenia w granicy posesji po stronie południowej .

Zaprojektowano wyrównanie poziomów murów , obniżenie ich wysokości do poziomu 310 cm – analogicznego jak wysokość ogrodzenia od strony posesji przy ulicy Narutowicza 76 . Zaprojektowano częściowe wyburzenia fragmentów murów, nadmurowanie fragmentów i domurowanie pilastrów ,skucie istniejących odparzonych i zawilgoconych tynków, wykonanie nowych tynków , wykonanie nakryw – czap i parapetów z betonu B- 20 , malowanie całości farbami elewacyjnymi silikonowymi w określonej kolorystyce nawiązującej do ogrodzenia wykonanego z cegły klinkierowej .

Ponadto projektuje się podstawowe zagospodarowanie parkowe, to jest budowę alejek parkowych, ustawienie ławek.

Nawierzchnia alejek parkowych – z kostki granitowej.

W celu umożliwienia bardziej aktywnego wypoczynku okolicznym mieszkańcom – przewiduje się ustawienie urządzeń siłowni na powietrzu.

Zagospodarowanie zielenią – to głównie obsadzenia krzewami, wyższymi oraz okrywowymi.

Posadzenie drzew większych ogranicza konieczność niezasłaniania okien posesji mieszkalnych oraz już istniejący drzewostan starszy.

Ukształtowanie terenu – zgodne z istniejącym. Obszar ten posiada spadek w kierunku północno – zachodnim, co zostanie zachowane.

Zachowano istniejący zjazd bramowy na ulicę Wierzbową. Zjazd ten ulega niewielkiej przebudowie polegającej na zmianie konstrukcji istniejącego zjazdu : rozbiórce asfaltu – zamianie na kostkę granitową i wykonaniu skosów 1,5 x 1, 5m . Lokalizacja i szerokość zjazdu nie ulegają zmianie.

Drugi zjazd funkcjonujący dotychczas zostanie zlikwidowany.

Wypośaenie terenu

Projektuje się ustawienie ławek w ilości 17sztuk. Zgodnie z ustaleniem z zama – wiającym – zostaną ustawione ławki identyczne z istniejącymi na pozostałym obszarze parku. Bardziej stylowe będą zainstalowane razem z wymianą całości ławek.

Ponadto projektuje się ustawienie urządzeń siłowni do ćwiczeń na powietrzu dla młodzieży i dorosłych. Będzie to 10 urządzeń do ćwiczeń oraz 4 ławki tak zwane „młodzieżowe”.

Przykład wyposażenia podaje się w załączniku.

Przewiduje się adaptację latarni z wymianą części oświetleniowych na nowe.

Wybrano oprawy PARK NEW / 2 szt. / do montażu na istniejących słupach – po ich odnowieniu poprzez malowanie w kolorze grafitowym .

Istniejący kabel elektryczny zasilający istniejące latarnie w miejscu skrzyżowania z projektowanymi ścieżkami zostanie odkopany i zabezpieczony rurą dwudzielną AROT . Umożliwi to w przyszłości -podczas ewentualnego remontu instalacji elektrycznej w parku –usunięcie lub wymianę kabla bez naruszenia nawierzchni alejek parkowych .

5. Zestawienie powierzchni

Zabudowa – brak.

Powierzchnia działki włączonej do parku – 2. 464 m2.

Powierzchnia terenu zagospodarowania, łącznie z nawiązaniem do terenu obrzeżnego – 3. 012 m2.

Długość ogrodzenia projektowanego : łącznie	72,40 mb
Długość ogrodzenia wzdłuż ulicy Wierzbowej	- 44 ,00 m.
Długość ogrodzenia równoległe do ulicy Narutowicza	- 23, 61 m.

Powierzchnia alejek parkowych – 414 m².

Powierzchnia trawników – 1. 642 m².

Powierzchnia biologicznie czynna (trawniki + obsadzenia z obszarem korowanym) – 2. 598 m².

6. Ochrona konserwatorska

Teren podlega ochronie konserwatorskiej, co zostało omówione na wstępie.

7. Środowisko – istniejące i przewidywane zagrożenia

Z natury rzeczy nie przewiduje się zagrożenia dla środowiska w wyniku zagospodarowania terenu zielenią i budową alejek parkowych jak też nie występuje ono obecnie.